

ærede Medlem, og jeg erindrer endnu, hvorledes der i denne Trængselstid rundt omkring fra Landets mange forskellige moderate Foreninger indløb den ene Tillids- og Takadresse efter den anden. Denne Gang er der til Dato, saa vidt mig bekendt, kun indkommet to. Den ene var her fra København. Det kunde maaske ogsaa være nødvendigt, at netop København sendte en saadan Adresse, under Hensyntagen til, at København har overordentlig mange Tilhængere af det ærede Medlem. Denne Adresse var jo underskrevet af et tidligere Medlem af dette Ting, Professor Starcke. Den anden Adresse, jeg har set, var fra Ringkøbing, og den udtrykker naturligvis det, den skal udtrykke: Tillid og Agtelse til det ærede Medlem, og den slaar fast, hvad jeg for Resten aldrig har tvivlet om, at denne Affære yderligere faar det ærede Medlem til at stige i de Folks Agtelse ovre i Ringkøbing Kreds. Det er derfor, det har undret mig, at dette ikke har gentaget sig en Del Gange. Er det noget at møde med saadan et Par enkelte Erklæringer? Det ærede Medlem fra Ringkøbing maa i høj Grad føle sig brøstholden ved en saadan Mangel paa Initiativ og Arbejdsmod ude omkring i de moderate Foreninger. Hvad andet har man vel disse moderate Foreninger til end til at udtale den nødvendige Tillid og Agtelse, navnlig Agtelse, for det ærede Medlem fra Ringkøbing? Det er derfor, jeg mener, at det har sin Interesse at lægge Mærke til dette. Der er dog ogsaa en anden Side af Sagen, der har sin Interesse, og det er det, at det første Defensorat, der blev forsøgt for det ærede Medlem fra denne Plads, ikke kom fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og heller ikke fra en af Venstres andre Talere, f. Eks. det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager). Nej, det var en Konservativ, der skulde føre Defensoratet for Venstres første Mand, det historiske Venstres første Mand. Det undrer ikke mig, men jeg kunde tænke mig, at der rundt i Landet, ogsaa hist og her i denne Sal, men i alt Fald rundt i Landet, sidder Mennesker, som, naar de ser dette, kniber sig i Armen eller maaske gør som Jeppe i Baronens Seng, spørger: Er det mig, eller er det ikke mig? — spørger, om det virkelig nu er kommet saa langt, at Venstres, det historiske Venstres første Mand skal defendere, naar der er Tale om en bestemt Handling, af konservative Mænd.

Saa er der endelig Forholdet — som ogsaa interesserer mig — mellem det

ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) og det ærede Medlem, som defenderer det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen. Der kommer jeg nemlig til at konstatere en Uenighed mellem de to ærede Medlemmer, som jo begge tilhører det konservative Folkeparti. Det er for Resten ikke i og for sig en Nødvendighed at konstatere, at der en enkelt Gang kan være en Uenighed mellem de Konservative. Hvis jeg maaske maatte give det konservative Folkeparti et Raad, vilde jeg foreslaa dem, at de over Indgangen til deres Mødesal sætter følgende smukke Ord: Enige Brødre det ville vi være. Men jeg ved ikke, om det nytter noget. I hvert Fald er Uenighed mellem de Konservative jo almindelig, saa i dette Tilfælde er det heller ikke unaturligt, at to konservative Medlemmer udtrykker en vidt forskellig Mening. Det ærede 6te Medlem for Københavns Amt sagde i sit Defensorat, at det vilde være en dobbelt Usandhed at paa-staa, at det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen havde gjort noget som helst Tilbud om Alliance eller nogen Ting til Tyskland. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt har tidligere udtalt noget ganske andet. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse følgende, som viser, at han er i den mest skærende Modsætning til det ærede 6te Medlem for Københavns Amt. I „Frederiksborg Amtstidende“ skriver han med Hensyn til den Stilling, de Konservative indtager til den af mig omtalte Affære: „Vi kan oplyse, at Folkepartiets Overledelse, samlet til Møde Mandag i København, just har taget det Standpunkt til hele Sagen, som Asger Karstensen udviklede i Hillerød — naturligvis i Forvejen nøje underrettet om Stemninger og Tilstande saavel indenfor Folkepartiet som indenfor store Dele af Venstre“. Det var i Begyndelsen, da denne Affære blev omtalt. Jeg tør maaske erindre om, hvad det var, det ærede 6te Medlem for Maribo Amt havde udtalt paa dette Møde i Hillerød. Han havde efter Referatet i hans eget Blad blandt andet sagt følgende, som jeg ogsaa med Formandens Tilladelse vil oplæse: „Den J. C. Christensenske Instruks med Tilbud om under visse Omstændigheder at kunne slutte militær Overenskomst med Tyskland lader sig ikke forsvare hverken reelt eller formelt, og man gør ikke Sagen bedre ved Fortolkninger. Den dækkede hverken den Gang eller nu det danske Folks Opfattelse af Danmarks internationale Stilling. Man maa vilkaarlig spørge sig selv i disse